

ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Η «Αμμόχωστος Βασιλεύουσα» πρωτοπαρουσιάστηκε από το «Θέατρο ένα», σε σκηνοθεσία Φώτου Φωτιάδη και μουσική Μάριου Τόκα, το 1993. Τότε σημείωσε μεγάλη επιτυχία, με παραστάσεις σε όλη την Κύπρο καθώς και στην Αθήνα και το Λονδίνο. Η συναισθηματική σχέση των ηθοποιών και των θεατών με το έργο ήταν εντυπωσιακή. Έκτοτε κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι, με την κυπριακή τραγωδία να συνεχίζεται και να διαφοροποιούνται καταστάσεις. Η θεατρική διασκευή του έργου, που βασίστηκε αρχικά στο βιβλίο «Αμμόχωστος Βασιλεύουσα» σε συνδυασμό με στοιχεία από την ποιητική συλλογή «Θόλος», επαναπροσδιορίζεται τώρα με τη νέα παράσταση. Το «Θέατρο ένα», ο σκηνοθέτης και ο συγγραφέας παραμένουν οι ίδιοι, αλλά το έργο ανεβαίνει με νέους ηθοποιούς, νέα μουσική σύνθεση (του Σάββα Σάββα) και νέα προσέγγιση ως προς τα κείμενα που το διαρθρώνουν. Η προσαρμογή εξ ανάγκης του έργου στα νέα δεδομένα γύρω από το επίμαχο θέμα της επιστροφής στις πατρογονικές εστίες, αλλά και η διαμόρφωση στοιχείων που χαρακτηρίζουν συμπεριφορές και νέο τρόπο ζωής και σκέψης, υπήρξε καθοριστική στην επιλογή και διαρρύθμιση των κειμένων. Φυσικά ο βασικός κορμός και ο χαρακτήρας του έργου δεν άλλαξαν, όμως η παράσταση εκσυγχρονίστηκε, αφαιρέθηκαν μερικά παλαιότερα και προστέθηκαν ανέκδοτα κείμενα που καλύπτουν νέες πτυχές της κυπριακής πραγματικότητας. Στόχος του έργου είναι να ενεργοποιήσει πνευματικά τον θεατή και να αναδείξει το βαθύτερο πρόσωπο της κυπριακής τραγωδίας. Ο θεατής καλείται να συμμετάσχει ωσάν σε λειτουργία, στη διάρκεια της οποίας οι ηθοποιοί μετατρέπονται σε τελετουργικούς φορείς ενώπιον του θυσιαστηρίου των θείων παθών του λαού μας. Τα επιμέρους επεισόδια συγκλίνουν ως όργανα προς τη σύνθεση μιας μουσικής συμφωνίας, με κέντρο αναφοράς την Αμμόχωστο, που συμβολίζει το όραμα μιας εθνικής και συνάμα πνευματικής απελευθέρωσης.